

Den proces, hvorigennem forskningsresultater udnyttes til industriel produktion, og som i den moderne terminologi betegnes som „den industrielle innovation“, er både lang og kompliceret. Den omfatter en kæde af tekniske, finansielle og kommercielle led, der strækker sig fra det i laboratoriet indvundne forskningsresultat frem til markedsføringen af et nyt produkt eller anvendelsen af en ny produktionsproces.

Der er således tale om alle trin fra grundforskning, målforskning, opfindelse, markedsundersøgelse, udvikling og fremstilling af prototyper til produktion og markedsføring. Men netop fordi innovationskæden er både lang og besværlig, er det af afgørende betydning, at dens mange faser gennemløbes så hurtigt som muligt. At finde midler, hvorigennem man kan afkorte den tid, det tager for de industrielle virksomheder at gennemløbe innovationsprocessen, er et centralt industripolitisk problem.

Den hastigt accelererende industrielle udvikling understreger dette forhold. Servan-Schreiber nævner i sin meget omtalte bog „Den amerikanske Udfordring“, at det tog 112 år, før opfindelsen af fotografiet blev udnyttet industrielt. Den tilsvarende periode for en række nyere opfindelser var for telefonen 56 år, radioen 35 år, radaren 15 år, fjernsynet 12 år, transistoren 5 år og mikrokredsløb 3 år.

Hertil kommer, at gennemførelsen af tekniske fremskridt og markedsføringen af nye produkter er blevet stedse mere kapitalkrævende og risikobetonet. Dette gælder ikke alene for den teknisk mest avancerede del af industrien, for hvilken disse problemer selvfølgelig har særlig stor betydning, men det bør understreges, at det mere eller mindre gælder for al industri, at den konkurrencemæssigt er afhængig af den indsats, der gøres på forsknings- og produktudviklingsområdet.

I de industrielt udviklede lande har man i stigende omfang interesseret sig for denne problemkreds. Den tekniske forsknings vilkår og omfang, innovationsprocessens forskellige led er blevet analyseret med sigte på at gennemføre foranstaltninger med det formål at give virksomhederne så gunstige vilkår som muligt for at udnytte forskningsresultaterne og markedsføre de herigennem skabte nye produkter. De opgaver, som her skal løses, er i mange henseender af en sådan karakter og størrelse, at de nødvendiggør en indsats fra det offentlige. Kun enkelte meget store virksomheder råder over tilstrækkelige ressourcer, herunder kapital, til at kunne gøre en selvstændig indsats på området.

Opgavernes løsning påkalder derfor et udbredt samarbejde både mellem de enkelte virksomheder og mellem virksomhederne og det offentlige. Det gælder i særlig grad for de mindre lande, herunder Danmark, hvor industrien overvejende består af små og mindre virksomheder.

Den hjemlige debat om den industripolitiske udvikling har i høj